4 επιτυχημένες γυναίκες θυμούνται τα πρώτα τους βήματα και εμπνέουν.

Η κάθε μία ξεχωρίζει σε διαφορετικό κλάδο αλλά όλες έχουν μια ενδιαφέρουσα ιστορία να διηγηθούν για το ξεκίνημα τους.

Η πρώτη φορά μιας γυναίκας είναι πάντα δύσκολη. Μην πάει το μυαλό σου στο σεξουαλικό. Θυμήσου πώς ήταν η πρώτη φορά που έπιασες δουλειά. Πώς ήταν η πρώτη μέρα στο γραφείο, το μαγαζί, τη σκηνή, το εργοστάσιο; Ενθουσιασμός, άγχος, ανασφάλεια, όλες όταν ξεκινήσαμε να ασχολούμαστε με αυτό το οποίο κάνουμε τις περισσότερες ώρες της ζωής μας, σίγουρα δε μπήκαμε αμέσως στο πετσί του ρόλου. Η ενηλικίωση δεν έρχεται στην πραγματικότητα στα 18, αλλά όταν βγάζει κανείς τα δικά του χρήματα. Είτε είσαι γυναίκα καριέρας, είτε όχι, το μόνο σίγουρο είναι πως θυμάσαι το πρώτο οκτάωρο που "έπρεπε" να κάνεις κάτι συγκεκριμένο και πλέον είχες βρει μια δουλειά.

Η μέρα της γυναίκας δεν αφορά μόνο στις όμορφες στιγμές και τις αρετές της γυναικείας φύσης, αλλά είναι και μια καλή ευκαιρία να θυμηθούμε όλες εκείνες τις φορές που νιώσαμε αδύναμες και όχι τόσο σίγουρες για τον εαυτό μας. Τις φορές που νόμιζες πως θα πέσεις, αλλά κατάφερες να σηκωθείς και να προχωρήσεις, αυτές είναι που πρέπει να θυμάσαι και να γιορτάζεις σήμερα.

Το Ladylike μίλησε με τέσσερις γυναίκες με αρκετά χρόνια εμπειρίας η κάθε μία στον κλάδο της και τους ζητήσαμε να θυμηθούν τη δική τους αρχή, τα πρώτα επαγγελματικά τους βήματα και τις δύσκολες στιγμές που ακόμα θυμούνται.

Λένα Μαντά, συγγραφέας

Τα βιβλία της Λένας Μαντά έχουν αγαπηθεί, έχουν μεταφραστεί σε πάνω από 5 γλώσσες και έχουν πουλήσει περισσότερα από 1,5 εκατομμύρια αντίτυπα. Η πρώτη ερώτηση που ήθελα να της κάνω, λοιπόν, με αφορμή το αφιέρωμα μας δεν ήταν άλλη από το αν ποτέ περίμενε να έφτανε εδώ που έφτασε, όταν άρχισε να γράφει. Μου απαντάει αρνητικά. *"Φυσικά και όχι! Το πρώτο μου βιβλίο, ήθελα τόσο πολύ να το δω στις προθήκες των βιβλιοπωλείων και δεν το είδα ποτέ. Τα επόμενα βιβλία μου, ο πρώτος μου εκδότης, τα απέρριπτε το ένα μετά το άλλο... Μετά ήρθαν στην ζωή μου οι εκδόσεις Ψυχογιός και η επιτυχία. Υπάρχει μια φράση που λέει "Για να δεις ουράνιο τόξο, πρέπει ν' αντέξεις τη βροχή...".*

Δε θυμάται πότε ξεκίνησε να γράφει. "Νομίζω από την στιγμή που έμαθα ανάγνωση και γραφή στην πρώτη δημοτικού" σημειώνει χαρακτηριστικά και προσθέτει ότι δεν ήταν μια συνειδητή απόφαση να γίνει συγγραφέας αλλά μια εσωτερική ανάγκη "που την έσπρωχνε πάντα, μπροστά σε μια κόλλα χαρτί...".

Την ρωτάω τι φοβόταν στην αρχή της πορείας της και μου απαντάει τίποτα. *"Όταν αγαπάς κάτι πάρα πολύ, όταν είναι λιμάνι για την ψυχή σου, όταν δεν μπορείς να φανταστείς τον εαυτό σου μακριά του, δεν χωράει κανένας φόβος. Ποτέ μου δεν φοβήθηκα λοιπόν τίποτα, γιατί για μένα δεν ήταν πορεία, ήταν η ίδια η ζωή μου, μια άλλη πλευρά του εαυτού μου. Ήρθε φυσικά και αβίαστα".*

«Όταν αγαπάς κάτι πάρα πολύ δεν χωράει κανένας φόβος.»

Παραδέχεται πως κοιτώντας τον χρόνο πίσω, δε θα συμβούλευε τον εαυτό της να κάνει κάτι διαφορετικό από όσα έχει κάνει, στο συγγραφικό κομμάτι. "Σαν άνθρωπο, να ήμουν λιγότερο εύπιστη..." προσθέτει.

Τι συμβουλεύει τις γυναίκες που θέλουν να κάνουν το όνειρο τους πραγματικότητα αλλά διστάζουν για διάφορους λόγους; *"Να επαναπροσδιορίσουν στόχους και προτεραιότητες. Πάντα, εμείς οι γυναίκες, βρίσκουμε τον τρόπο να κάνουμε αυτό που επιθυμούμε πολύ και ότι δεν κάναμε τελικά, αν το σκεφτούμε θα δούμε ότι δεν το θέλαμε τόσο πολύ…".*

**Η Λένα Μαντά τον Δεκέμβριο του 2015 εξέδωσε το 13ο της βιβλίο, στο οποίο δίνει μια συνέχεια στις 12 ιστορίες που έχει διηγηθεί σε όλη τη συγγραφική της πορεία. Το "Όσα ήθελα να δώσω" κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ψυχογιός. Φυσικά, παράλληλα με παρουσιάσεις του βιβλίου, συνεχίζει να γράφει...*